

[Søren P. Larsen.]

hvor velment denne Paragraf er, men jeg tror i alt Fald, at hvis den skal opfattes bogstaveligt, som den er skrevet, er den meget uheldig. Man kan tænke sig den Situation, at en Virksomhed staar med 400 Mand i Arbejde og kan se, at den kan holde Arbejdet nogle Maaneder frem, hvis den nedsætter Arbejdstiden, men ellers vil den være nødt til at afskedige f. Eks. 100 Mand. Det kan da ikke være Lovforslagets Hensigt, at Afskedigelserne først skal foretages, før Arbejdstidens Begrænsning kan indføres, og jeg er overbevist om, at hvis Erhvervsfolk faa Lovforslagets Tekst at se, er det ogsaa en af de Ting, de vil gøre opmærksom paa. Saaledes er der Ting, der maa rettes. Det kan lyde meget godt, og det er naturligvis Hensigten, at man fortrinsvis vil sætte ind over for dem, der er ledige, men jeg nævner dette som Eksempel paa, at der ogsaa kan være Tilfælde, hvor man staar over for en Indskrænkning, en Afskedigelse, men kan undgaa den, hvis man nedsætter Arbejdstiden. Det kan man ikke efter den Affattelse, som Lovforslagets § 3 har faaet, og derfor er det med den som med andre Paragraffer: de maa meget nøje undersøges, før man slipper dem og ophører dem til Lov.

Saa tales der om disse Arbejdsfordelingsnævn. De skal have visse Beføjelser, de kan begynde at føre Forhandlinger og Forundersøgelser af Muligheder, men der er derved saa mange Hensyn at tage, at jeg vil sige, at ved selve Arbejdsfordelingsnævnenes Opbygning er det et stort Spørgsmaal, om man har truffet det rette. Og det er ogsaa et stort Spørgsmaal, om ikke disse Arbejdsfordelingsnævn, hvis de kommer til Virksomheder og vil belære dem om, hvordan de skal bære sig ad, kan komme til at gøre mere Fortræd end Gavn. Det er i alt Fald Ting, som man maa have Opmærksomheden henvendt paa. Saaledes synes jeg, at mange af Bestemmelserne ganske givet egner sig bedst til en Gennemgang i et Udvalg, hvor man fra Erhvervslivets Folk kan faa Underretning om, hvordan de ser paa Bestemmelserne og de Beføjelser, der gives.

Paa en Række andre Omraader er det saaledes, at der kunde være fundet en lempeligere Administration end den, man

tilsiger. Jeg nævner f. Eks. § 11 og § 12. § 12 opretholder for det første Tilknytningen til Arbejdsløshedskasserne, men ud fra den meget rigtige Betragtning, at den Arbejdsfordeling, der skal gennemføres, jo ikke skal gennemføres for Arbejdsløshedskassemedlemmer alene, men ogsaa for andre, er jeg tilbøjelig til at tro, at man skulde lade Stk. 1 i § 12 helt udgaa og samle Administrationen under Arbejdsdirektoratet. Jeg tror, det var bedre, om man havde et samlende Organ paa dette Omraade i Stedet for at dele Administrationen mellem Kasserne og det andet Organ, der er Tale om i disse Bestemmelser. Det er givet, at der bliver megen Administration med denne Lovgivning, og det er ogsaa ligetil, at det kan være tvivlsomt, hvilke Resultater man kan fremskaffe ad disse Veje.

Forslaget gennemføres jo ikke, uden at det medfører Ravage, vi kan sige paa mangfoldige Omraader, at skaffe Midlerne til Veje. Det er meget stramme Betingelser, man i § 16 har opstillet for de Bidrag, der skal udredes, og jeg kan ikke se andet, end at Folk, som selv betaler hele deres Pensionering — og dem har vi jo mange af, pensionsforsikrede o. s. v. —, maa undtages fra de Bestemmelser, som findes i Lovforslagets § 16, Stk. 4. Men ser man paa hele Lovforslagets Tendens, er det jo ret betydelige Beløb, der er Tale om at skaffe til Veje, og nu træffer det sig saa underligt, at jeg kommer til at læse i „Viborg Social-Demokrat“, hvoraf det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen vist er Redaktør, at han kunde ønske oplyst, hvem det er, der har gennemtrumfet denne haarde Beskatning af Tjenestemændene, men han trøster sig selv med, at det kommer vel frem en Dag. Jeg kunde ogsaa godt have Interesse i at faa lidt nærmere at vide om disse Forhold, og naar det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen ikke, da han skrev denne Artikel, var klar over, hvorfra disse Bestemmelser stammer, er det kun saare naturligt, at han faar Lejlighed til at gøre sig bekendt dermed, og det er ikke helt usandsynligt, at det ærede Medlem, inden Lovforslaget kommer til anden Behandling, vil være klar over, hvorfra disse Bestemmelser stammer; jeg skal ikke have noget imod, at det oplyses.

Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen og til andre ærede Med-